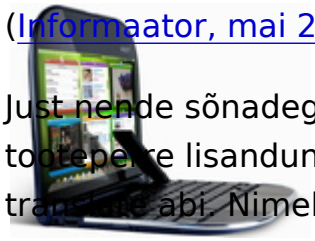
Äge raamat, katuseaken ja pilv

16 years ago- 31.05.2010 By AM

(Informaator, mai 2010)

Just nende sõnadega saaks kokku võtta minu esimese kohtumise hiljuti Lenovo tootepere lisandunud uue tootega. Eriti, kui tõlkimiseks kasutada Google translate abi. Nimelt õnnestus mul neil päevil oma näpuga ära katsuda Lenovo Skylight. Tootja ise on liigitanud teda kui “smartbook” ja ta peaks asetuma kuskile “smartphone” ja “netbook’i” vahele (Google translate annab ühe vastena “smartile” ka “äge”).

Sellest, et tegu on ägeda riistapuuga, annab tunnistust kasvõi seegi, et jaanuaris 2010 Las Vegases toimunud Consumer Electronics Show’l sai see masin üsna suure tähelepanu osaliseks ning tunnistati ka CES2010 parimaks Smartbook’iks (kas peale Lenovo kellelgi veel midagi sarnast näidata oli, ma kahjuks kommenteerida ei oska;)).

Olin küll seda masinat varemgi juba piltide ja Youtube vahendusel näinud, kuid esimene mulje peale masina kättesaamist oli ikkagi “Vau!”. Ausalt öeldes ei ole ma küll eriline bling-bling’i austaja, kuid selle masina esimene elusast peast nägemine tekitas umbes sama tunde küll, mille kunagi tekitas iPod Touch’i esmanägemine, sest disainerid on ka selle masina valmisjoonistamisel oma palga auga välja teeninud (protsessist endast saab lähemalt lugeda siin). Erinevalt tavalisest sülearvutist puuduvad sellel masinal igasugused jahutusavad/luugid/kruvid/kleepsud ja muu selline träni ning masin on nii pealt- kui altpoolt ühtmoodi sile ja läikiv. Põhjal ja kaanel aitavad vahet teha vaid kaanel olev Lenovo logo ja põhja all olevad kummist padjakesed (korpusega ühte värvi sealjuures). Ka külgedel asetsevad suuremad laienduspesad on kenasti pehmete luukide taha ära peidetud. Ainsad nähtavad 3 auku korpuses on USBi-, toite- ja kombineeritud kõrvaklapi/mikrofoni pesad. Silma need igatahes ei riivanud. Minu kätte sattunud isend oli erkpunast värvi, kuid olemas on ka sinised (ja osade allikate andmeil on loota ka hõbedasi).

Seestpoolt on masin musta värvi. Kaant avades jäi minule esimese asjana kohe silma, et klaviatuur on viimase aja moodi järgides nn. saare stiilis (island-style) ja tegu on praktiliselt sama klaviatuuriga, mis on kasutusel ka ThinkPad x100e’l. Ainult trackpoint on puudu. Minule oli see väga hea uudis, sest tegu on

netbook’idel nähtutest konkurentsitult parima klaviatuuriga ning tähendab see ainult seda, et selle masinaga on võimalik ka pikemaid tekste suurema närvikuluta (vandumiseta) valmis kirjutada. Touchpad’id ei ole küll minu lemmikteema, sest tõsiuskliku ThinkPadi fännina kasutan ainult trackpointi ning üldjuhul vastavad kõiksugu touchpadid mulle sama külmusega ning keelduvad minu soove arvutile vahendamast (v.a. ThikPadi omad. Nendega on mõnikord isegi õnnestunud). Skylight’i touchpad tundub esmapilgul lausa üüratu olema võrreldes nendega, mida tavaliselt netbook’idel näha saab. Ja mulle endalegi üllatuseks reageeris see ka minu näpuliigutustele täiesti adekvaatselt ning kursori ühest ekraaninurgast teise saamiseks ei pidanudki masinat pikalt sügama. Eraldi nuppe touchpadil pole, piisab touchpadi alaserval vajutamisest.

Ekraan. Piltidelt vaadatuna oli see ekraan oma ülevalt hästi laia raamiga jätnud sellise nii-ja-naa mulje, kuid päriselus näeb ta üsna kena välja. Kui masinal pilt ees ja töö käib, siis ei pane seda raami tähelegi, sest kogu pind on sile. Ekraan on ise 10″ HD resolutsoonis ja pildikvaliteedile ei ole midagi ette heita. Pilt kui briljant n.ö. Seda enam, et tegu läikivat tüüpi ekraaniga, mis just piltide/videote vaatamiseks ja weebis surfamiseks hea.

Kui esimesed pildid sellest masinast veebi tekkisid, siis ei saanud ma aru selle lahtikäiva klapi otstarbest, mis klaviatuuri kohal on. Nüüd tean, et tegelikkuses on tegu USB flash mäluga (4 või 8 GB) ja selle all on peidus pesad SIM kaardile (tegu ju 3G võrgus toimiva riistapuuga) ja microSD kaardile.

Masina hingeelust niipalju, et selle masina tarvis on Lenovo valmis teinud Linuxi kernelil jooksva “Lenovo Skylight” operatsioonisüsteemi. Mootoriks on Qualcomm’i Snapdragon™ ARM protsessor, mis saab selle op. süsteemi jooksutamisega vähemalt esmamuljete põhjal igati korralikult hakkama. Masin käivitub n.ö. laksust ja sisselogimise aken on juba siis ees, kui ekraan ennast üles jõuab soojendada. Sisselogimisel ootab ees kuueks aknaks jagatud ekraan, igas aknas erinev rakendus. Selliseid kuueaknalisi ekraane on kolm, ehk kokku siis 18 erinevat rakendust. Lisaks akendele on ekraani allosas veel eraldi shortcutt’ide riba kõikidele rakendustele, ning ekraani ülaosas mõned masina sättimise menüüd. Rakenduse avamiseks tuleb lihtsalt vastava rakenduse aknal või shortcut’il klikkida. Avanevad “suured” aknad suurema mõtlemiseta.

Kahjuks oli mul selle masinaga tutvumiseks aega äärmiselt vähe ja seepärast ei saanud kõigi rakendustega sügavamat tutvust teha. See sai küll kohe selgeks, et internetita pole selle riistapuuga just eriti palju teha. Õnneks on aga võrgutamine lihtne – paradal on 3G (see jäi küll ajapuudusel katsetamata) ja WiFi. WiFi-ühenduse käima saamine oli küll imelihtne.

Esimestena jäid muidugi silma Firefox brauser ja selle baasil jooksvad Gmail, Facebook, Twitter, Youtube rakendused. Olemas on muidugi meediapleier (kahjuks oli käepärast ainult üks demovideo, mis küll igati korralikku pilti näitas). Lenovo on ka juba lubanud, et rakenduste loomisele lastakse lähitulevikus kõik soovijad ligi ning lähiajal on oodata SDK'd.

Mis sellest masinast arvata või miks ja kellel seda vaja peaks olema? Need küsimused hakkasid mind vaevama peale seda, kui pidin ta loovutama.

Sülearvuti asendajaks see masin kindlasti ei pürgi. Pigem sobib see asendama nutitelefone tänu kordades paremale kasutusmugavusele. Päris kindlasti sobib see masin ideaalselt netisõltlase kotti, kuna on piisavalt pisike ja kerge (alla 1 kg) kaasas kanda ja tänu 3G'le ka igal pool kasutatav (peaaegu). Ning erinevalt nutitelefonist evib ka kasutatavat klaviatuuri ning normaalses mõõdus ekraani. Tootja lubab ka, et vähemalt 10 tundi võib selle masinaga pistikutest eemal olla ehk päev otsa peaks saama rahulikult kännu otsas internetti nautida.

Iseendale aga ei suutnud ma nende argumentidega kuidagi ära tõestada, et mul seda masinat kohe ja praegu vaja oleks. Nii netisõltlane ma veel pole järelikult. Seda enam, et esialgse info kohaselt ei saa vähemalt alguses tegu olema just erilise säästumasinaga (tootja räägib hetkel hinnatasemest ~ 500- 600 EUR). Aga tahaks ju… Ja siin viis masina enda nimi mu mõtted päästva niidiotsani. Katuseaknast (mida "Skylight" tähendabki Google translate järgi) paistavad ju pilved. Ja kui suurem osa meie igapäevatööks kasutatavatest rakendustest lähiajal vastavalt lugupeetud visionääride ennustustele "pilve" kolivad, siis sobiks säärane masin mulle igati. Ka see kirjatükk sai ju tegelikult ühte pilverakendust kasutades valmis kirjutet.

Lenovo Skylight peaks Euroopas lettidele jõudma augustis-septembris. Kas neid ka Eesti lettidel näha saab, ei julge hetkel veel ennustada, sest tootja ise planeerib neid telefonitootjate eeskujul müüma hakata ennekõike sideteenuste pakkujate kaudu. Loodame, et ka keegi meie kohalikest telekomifirmadest seda masinat piisavalt ahvatlevaks peab ja ta lettidele toob. Seda enam, et 3G trafficut peaks see riistapuu päris korralikult genereerima ;) .

Skylight'i kodukas on siin.

Kui nüüd veel mõni Ideapad U1 Hybrid ka siiakanti satuks...

IVAR SEPP
ALSO Eesti

- Testid
- Sülearvutid